

דירות דיוור ציבורי בפינוי בינוי

21 דירות
קרית אונו - שאול
המלך, מצלאוי

8 דירות
תל אביב - נווה שרת,
אשלי מכלסון

6 דירות
פתח תקווה,
יופסברג 16, נווה

6 דירות
ראשון לציון -
קרית האמנים, דוניץ

5 דירות
רמת גן - נווה יהושע 56

2 דירות
קרית אונו -
ישעיהו, משהב

5 דירות
רמת גן - נווה יהושע 56

1 דירות
חיפה, חניבה ריין 33

49 סה"כ
דירות חדשות

ישראל. זו גם מטרת התוכנית שאנחנו מובילים, להקצאת עד 5% ממחיר למשתכן עבור דיוור ציבורי במקומות חזקים. מטרת העל היא קידום האוכלוסיות החלשות והוצאתן ממעגל העוני. שילוב האוכלוסיות החלשות עם יתר המעמדות בחברה הישראלית הוא נכון ומוסרי יותר."

סיוע גם למי שאינו דייר דיוור ציבורי

אחת הבעיות בפרויקטים של פינוי בינוי היא ההתמודדות של הדיירים עם עלויות התחזוקה החדשות בבניין החדש, שבדרך כלל כולל מגדל גבוה עם שטחים ציבוריים נרחבים, שבאים לידי ביטוי בגובה הארנונה ובדמי ועד הבית.

בניגוד לדיירי הדיוור הציבורי שמקבלים סיוע, ישנם בעלי דירות שמחזיקים בהן עשרות שנים, אך הם בעלי יכולות כלכליות מוגבלות ביותר. חברת יסודות, חברת פרטית המנהלת כמה מתחמי התחדשות עירונית, מקימה בימים אלו קרן תמיכה בדיירים נזקקים בפרויקטים אותם היא מלווה (מהלך שיכול כמובן לסייע לחברה גם להפחית התנגדויות לאותם פרויקטים).

מנכ"ל החברה קובי ילוביץ מסביר כי הקרן, בהיקף התחלתי של מיליון שקל, מיועדת לטובת סיוע לדיירים עם מקרים סוציאליים קשים במיוחד עד להשלמת הבנייה. במקרים מעין אלו, חלק מהדיירים צריכים לעבור דירה בדחיפות או לחילופין זקוקים למימון הסעות, השתתפות במימון סיוע סיעודי בסופי שבוע, מימון פעולות משפטיות פרטיות הקשורות לפרויקט, סיוע מול רשויות המדינה, סיוע מול החברה המשכנת וכדומה.

לצורך ניהול הקרן מקימה החברה צוות מייעץ מתנדב שיכלול עובד סוציאלי, נציג ציבור לשעבר בוועדות של משרד השיכון, נבחר ציבור, כלכלן, שמאי ועו"ד, נטולי ניגוד עניינים, וצוות זה יחליט לגבי אישור הבקשה וגובה ההשתתפות.

"נכון שבתום הפינוי בינוי הדיירים מרוויחים נכס משודרג, אבל יש דיירים שפער הזמנים ארוך להם מדי והם זקוקים לסיוע - ופתרונות מקובלים כמו הלואה לא רלוונטיים עבורם", אמר ילוביץ. לדבריו, המימון לסיוע יגיע מרווחי החברה. ●

"הצלחנו גם להביא לסיוע של 50% בתשלומי הארנונה לדיירים האלה. לפני שהפרויקט יצא לדרך היו במתחם עוד שבע דירות עמידר, שלמזלם הגדול של הדיירים, קנו את הדירות מעמידר בסכומים של 100-250 אלף שקל. כשהפרויקט יצא לדרך הם הרוויחו דירה חדשה בבעלותם."

שר השיכון יואב גלנט אמר ל"גלובס" כי הקונספט הנכון הוא שילוב השכבות החלשות במקומות שבהם מתגוררת אוכלוסיה חזקה. "מה שהיה טוב למנהטן, טוב גם למדינת

"במשפחות עם ילדים קטנים זה נכון על אחת כמה וכמה. הילדים הופכים להיות כמו כל ילד אחר בבניין. פעם דיברתי עם ילד שגר בדירת עמידר בבניין שעוד לא נהרס, אחרי שכבר בנינו את המגדלים הראשונים. הוא שאל אותי 'מתי תבנה את הבית החדש שאני אגור בו, שאוכל להביא חברים הביתה?' שאלתי אותו למה הוא לא מביא חברים הביתה היום, והוא ענה שהוא לא יכול כי אין מקום בבית. עשה לי טוב לדעת שהחיים של הילדים האלה משתנים לטובה, שלהם ושל ההורים שלהם."

יואל צברי, רמת השרון

"ההרגשה שהילדים שלי יהיו שווים בין שווים שווה הכל"

לדברי אליאב מימון, מנכ"ל פרויקט רמות השרון של קבוצת יובלים וישראל לוי, "הבניינים הישנים כללו 168 דירות, שפעם כולן היו בבעלות עמידר. במשך השנים מרבית הדיירים קנו את הדירות, וכשהגענו לפרויקט לפני ארבע שנים היו 35 דירות עמידר. היום יש רק 32 דירות עמידר. בשביל האנשים שהספיקו לקנות את הדירות מדובר בעסקת חייהם, שכן הם יקבלו דירה חדשה בשווי 2.5 מיליון שקל. אנו מקימים ארבעה מגדלים ודיירי עמידר יחזרו לדירות בכל המגדלים ולא במגדל אחד. ואם עד היום הם היו 32 מתוך 168, מחר הם יהיו 32 דירות מתוך 600, מה שיסייע להם להרגיש כמו כל דייר אחר בפרויקט". ●

צילום: שלומי יוסף

צברי. "גרנו 7 נפשות ב-45 מ"ר"

הרשויות בינתיים, והילדים באים כל שבוע לראות איך הבנייה מתקדמת. אנחנו עומדים לעבור לדירת 120 מ"ר, נכון שהיא לא שלי, היא של עמידר, אבל ההרגשה שהילדים שלי יהיו שווים בין שווים, שווה הכל מבחינתי. פעם ראשונה נוכל לארח כמו שצריך גם את הנכדות שלנו.

"לפני כמה שנים היתה לי אפשרות לקנות את הדירה, אבל כמה שניסיתי לא הצלחתי לארגן את הכסף. היו חסרים לי 50 אלף שקלים כדי לקנות אותה, אבל התביישתי לבקש מהמשפחה. אני מאמין שעמידר תבוא לקראתי ותיתן לי את הזכות לקנות את הדירה במחיר ריאלי. בסך הכל המדינה רוצה לעזור לנו, וגם אני רוצה שלילדים שלי לא יהיה חסר כלום."

"14 שנה גרתי בדירת עמידר ברחוב החלוץ. גרנו 7 נפשות בדירת 45 מ"ר", מספר יואל צברי, אב ל-5 ילדים מרמת השרון. "הסלון היה גם חדר שינה, גם חדר כביסות וגם מטבח. לא היינו יכולים לארח והילדים לא היו מביאים חברים הביתה. היתה לנו תמונת מחזור של הילדים מבי"ס שכל פעם היתה נופלת והיינו צריכים לקרוע מחדש. כשהודיעו לנו שאנחנו עוברים לשכירות ואחר כך נחזור לדירה חדשה במגדל חדש לא האמנו. הילדים מאוד התרגשו כי הם נולדו בדירה הזאת. הם צילמו את הקשקושים הישנים על הארונות וזו היתה חוויה בשבילם. חברת יובלים מממנת לנו כעת דירה בשכירות, והילדה שלי עוד לא מאמינה שיש לה חדר משלה. את הבניין הישן